

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Obligationibus, Functionibus Et Juribus Parochialibus

Engel, Ludwig

Salisbvrgeri, 1662

IV. De Extrema Vnctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41598

remedijs cogatur quàmvis autē hęc constitutiones in specie de conservatione lampadis non loquantur, quia tamen loquuntur generaliter de *instauratiōe* Ecclesiæ, utique de omnibus, quæ in Ecclesia necessaria sunt, intelligendæ erunt. *nam quoties lege aliquid introductum est, bona occasio est, cetera, que tendunt ad eandem utilitatem vel interpretatione, vel Iurisdictione supplere* inquit JC. in *l. nam ut ait 13. ff. de LL.*

CAPUT IV.

De Extremâ Unctione.

1. *Extrema unctio qualiter conferatur, & quis eius effectus.*
  2. *Ungendus debet esse capax peccati.*
  3. *Extrema unctio non datur, quando mors imminet ab extrinsecâ violentia.*
  4. *Quomodo conferenda sit extrema unctio, quando periculum in mora est.*
5. *Ungen.*

5. *Ungendus debet esse saltem attritus.*
6. *Sitne danda unctio illi, de cuius peccato constat, sed non constat de pœnitentiâ.*
7. *Extrema unctio est reiterabilis.*
8. *Parochus debet singulis annis novum oleum petere ab Episcopo, nec uti veteri nisi in necessitate.*
9. *Si oleum non sufficiat pro toto anno, potest admisceri non consecratum in minori tamen quantitate.*

Sacramentum Extremæ unctiōis conferri per unctiōem olei, & orationem Sacerdotis, constat ex Epistola Jacobi s. cap. ita enim inquit Apostolus: *infirmatur quis in vobis inducat presbyteros Ecclesie ut orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit dimittentur ei.* per quæ posteriora sancti Jacobi verba, res & effectus huius Sacramenti explicatur (ut advertit Trid. s. 14. de sacr. extr. unct.

unctiores etenim hæc. inquit Conil.
 gratia est Spiritus sancti, cuius unctio
 delicta quæ sint adhuc expianda, ac pec-
 cati reliquias abstergit, & ægroti ani-
 mæ alleviat, & confirmat, magnam in
 eo Divinæ misericordiæ fiduciam exci-
 tando, quâ infirmus sublevatur, &
 morbi incommoda, ac labores leuius
 fert, & tentationibus demonis facilius
 resistit, & sanitatem corporis inter-
 dum, ubi saluti animæ expedierit, con-
 sequitur. Vndè cum tanta sit huius
 Sacramenti utilitas, licet nullum ex-
 tet de eo suscipiendo præceptum, ni-
 hilominus sine peccato saltem venia-
 li, & accedente contemptu etiam
 mortali, intermitti non posse, com-
 munitè notant DD.

- 2 Porro cum hoc Sacramentum ad
 expianda peccata aut peccatorum re-
 liquias institutum sit, debet ungens
 ejus esse ætatis & intellectus, ut pecca-
 tum admittere potuerit, adeoque non
 planè infans, aut totaliter, & conti-
 nuò

nuò amens. Deindè hoc Sacramen-
tum dicitur *Sacramentum infirmorū*:
ac propterea conferendū non est quan-
dò mors imminet à violentiâ extrinse-
câ, puta, suspendio, naufragio &c. post
vulnus tamen acceptum vel venenum
potatum, cum tunc revera aliquis ef-
ficiatur infirmus, rectè conferretur.

Ad modum conferendi hoc Sacra-
mentum pertinet, ut singuli sensus in-
ungantur, & si quis aliquo membro
inungendo careat v. g. manu, aut o-
culo, inungenda sit caro propingua
v. g. brachium vel locus oculorum.
Sed quid si morbus tam periculosus
sit, ut non possit extrema unctio tota
peragi. v. g. si infirmus credatur jam
jam expiraturus, vel tempore pestis
metus contagionis subsit? R. sufficere
si tali casu organum sensus magis ob-
vium inungatur dicendo: *per istam
sanctam unctionem, & piissimam su-
am misericordiam indulgeat tibi domi-
nus, quidquid deliquisti per visum, o-
dora-*

doratum, gustum, tactum & gressum;
 eò quòd non ad substantiam Sacra-
 menti, sed tantum ad pleniorē eius
 perfectionem pertineat singulos sen-
 sus inungere, & verba formalia in
 Rituali Ecclesiastico præscripta profer-
 re. ita tenent cc. apud Barb. *in col-
 lectaneis ad c. 1. Trid. s. 14. de sacr.
 Extr. unct. n. 17.*

5 Ad dispositionē recipientis hoc Sa-
 cramentū spectat, ut saltem per attri-
 tionem de peccatis doleat, ne impo-
 nitens anima ponat obicem virtuti &
 effectui sacramentali; hæc verò at-
 tritio in dubio præsumi potest, tum
 quòd in dubio quilibet præsumatur
 bonus, & de salute suâ curius, tum etiã
 quòd homines in agone constituti me-
 tu mortis & inferni plerumque de om-
 nibus suis peccatis poeniteant.

6 Quid autem faciet sacerdos, si mo-
 ribūdus ab omni sensu alienatus nulla
 signa doloris edere possit, & tamen
 constet, quòd peccatum mortale com-
 misset.

miserit? R: cum Paulo Laym. *De Extrem. unct. c. 4. n. 3.* si publicè constet de peccato, & non constet de pœnitentia nullam, dandam esse unctionem, nisi ex aliquibus conjecturis præsumi possit de dolore v. g. si in duello lethaliter vulneratus dixerit se adversario ignoscere, si post peccatum Ecclesiam frequentaverit, oraverit, &c. *Sylv. v. unctio. q. 5.* si verò peccatum soli Sacerdoti notum sit, & is sine scandalo unctionem negare non possit, debet illam conferre; cum enim moribundus censeatur publicè petere Sacramentum, & Sacerdos fungi publico ministerio, non rectè secundum privatam scientiam procedendo extremam unctionem negaret.

Cæterùm hoc Sacramentum non tantùm semel, sed & sæpiùs eidem homini conferri potest, non quidem durante eodem periculo morbi, sed si aliud novum periculum superveniat, quia videlicet infirmus iudicio medico-

7

dicorum convaluit, & probabile mortis periculum evasit, deinde verò mutatâ corporis constitutione (licet paucarum tantùm hebdomadarum, intervallo) in agonem recidit. Sylv. v. *unctio Extrema. n. 8.*

- 8 Demum adnotandum est Parocho incumbere, ut singulis annis novum oleum ab Episcopo petat, *c. litteris de consec. dist. 3.* & vetus in lampadibus Ecclesiæ ante SS. Eucharistiam comburat. in casu tamen necessitatis antequàm novum oleum ab Episcopo transmittatur posse Parochum etiam veteri uti, docent *cc. apud Barb. ind. c. 1. Trid. n. 6.* Item si oleum non credatur sufficere pro toto anno, licere Parocho oleum non consecratum admiscere, dummodò in minori quantitate sit, traditur *in c. quòd in dubijs de consec. Eccles. vel alt.*